

[Erhard Jakobsen]

venner f.eks. i det Europæiske Parlament, ved, hvad de taler om, og de siger: Det er altså besynderligt med jer danskere. I er nogle strålende samarbejdspartnere, så længe det gælder om at få nogle penge ud af EF's kasser, men så snart vi kommer med nogle ønsker selv på ganske små områder, så har I – ikke jeres egenart, jeres nationale egenart, for den skal I have lov til at beholde, men så har I jeres nationale særheder, og det har vi ikke rigtig råd til.

Så nævner de sådan noget som det tosseri, det i mine øjne er, at mens man frit kan købe sommerhus i alle andre lande, er sommerhusjord i Danmark noget helligt, som man absolut ikke kan tillade udlændinge at købe. Det virker tåbeligt på mig, at vi har sådan en holdning, og jeg kan ikke lide at skulle tale med vore venner i EF og optræde tåbeligt. Det samme gælder biler. Det samme gælder 2-døgns-reglen. Vi må have tid til det, det er rigtigt. Jeg skal senere i det indlæg, jeg vil komme med, fortælle, hvorfor det er så vigtigt for mig, at Danmark har en ordentlig indgang.

Der er ét punkt, der er vigtigere end alle andre i hele pakken, og det er harmonisering af valutapolitikken. Det er Danmarks allerstørste interesse, det snakkes der næsten ikke om nogen steder, det er vores allerstørste interesse.

Skal vi kunne tale med andre dér, så skal vi også være rimelige i vores indgang. Det er derfor, CD nævner disse punkter, som vækker opsigt blandt vore venner i EF.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det, der kalder mig herop, er hr. Gades udtryk, at vi skulle have en selvopgivende holdning, og at Danmark ikke kan tilføre Fællesskabet noget, og at vi nærmest har nedlagt våbnene og sagt: Jamen o.k., vi gør alt, hvad de andre vil.

Hr. Gade vil måske have bemærket, at i mit ordførerindlæg var den røde tråd, at dansk indflydelse blev svækket, hvis vi ikke går i forhandlinger, og hvis ikke vi viser god vilje til at tale med vores venner: "Vores mål er, at dansk indflydelse skal blive så stor som muligt, i stedet for at vi bliver ignoreret som nogle underlige nogle, der bare siger nej til det hele. Det er faktisk formålet, for vi tror, at Danmark kan tilføre det europæiske fællesskab en hel del, hr. Gade.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil godt kvittere for hr. Erhard Jakobsens klare melding om afstandtagen fra Industrirådets, kan man sige, fupnummer i forhold til befolkningen. Det er jeg glad for.

Jeg vil også godt kvittere for CD's åbenhed om det her. Jeg ved da godt, at også hr. Erhard Jakobsen tidligere, før EF-pakke-afstemningen, havde sine vanskeligheder ved at stemme for dagsordener her i salen, som han syntes skjulte sandheden. Det var, hvad det handlede om.

Jeg er lidt ked af, at hr. Erhard Jakobsen ikke nævnte den dagsorden, han faktisk selv var forslagsstiller til i 1987, som taler om, at man tager afstand fra afgiftsharmonisering. Men all right, det kunne være en svips.

Jeg mener i virkeligheden, at tiden er inde til at tale klart, og jeg vil godt bruge lejligheden til både at sige til hr. Erhard Jakobsen og til hr. Duetoft, at der i hvert fald tales klart fra CD's side, når man prioriterer en EF-pasunion over en nordisk pasunion, og når man prioriterer så mange andre ting.

Derfor hører jeg bag dette angreb – vi er jo ganske uenige om mange ting i denne diskussion – at vi måske kunne være enige om, at vi har brug for et bedre beslutningsgrundlag og et bedre diskussionsgrundlag, f.eks. i retning af den tanke om en hvidbog, vi har fremlagt.

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg vil først sige tak til CD for, at man rejser denne forespørgselsdebat.

Men jeg vil også sige tak – indtil videre i hvert fald – for, at der ikke allerede er annonceret en dagsorden. Jeg synes, det er et godt træk, at man er kommet så langt, at man kan have en forespørgselsdebat, uden at der altid skal hænges en eller anden ret ligegyldig dagsorden. Det er ikke dagsordener, der skaber politik. Det er den diskussion, der føres her i salen, der skal give retningslinjerne for, hvordan politikken kan føres.

Det er også værd at minde om ved denne forespørgselsdebat, at Danmark er et af de få lande, hvor fællesakten er bekræftet af en folkeafstemning.

Vi har jo erfaringer for generelt, at jo færre grænser og restriktioner vi har, des billigere og bedre bliver samhandelen, og des bedre og bil-